

F. t. l. vedr. beskatning af medhjælpende hustruer.

erhvervsvirksomhed, skal ligesom lønmodtagere med lave lønindtægter, ikke bære det fulde regulerede grundbeløb, men kun et beløb, der svarer til 10 pct. af overskuddet, reguleret ved at tillægge renteudgifter og fratrække rente- og udbytteindtægter, jfr. stk. 2, 1. pkt.

Hvis den selvstændige erhvervsvirksomhed giver underskud, skal der ikke foretages nogen ændring af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. foreskriver en tilpasning af grundbeløbet, når indkomstansættelsen omfatter en anden periode end et år.

Den skattepligtige indkomst skal efter *stk. 4* aldrig kunne forhøjes med mere end de udgifter — bortset fra renteudgifter — som den skattepligtige faktisk har afholdt som led i den selvstændige erhvervsvirksomhed.

For ægtepar gælder det her ligesom for lønmodtagere, at har hver ægtefælle indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, skal reglerne anvendes for hver ægtefælle for sig. Hvis den ene ægtefælle er lønmodtager og den anden selvstændig erhvervsdrivende, finder reglerne i § 6 A og § 6 B anvendelse på de respektive ægtefæller hver for sig.

I § 2, nr. 3, i lovforslaget foreslås det at ændre kildeskattelovens § 37 A således, at den del af overskuddet af mandens erhvervsvirksomhed, der overføres til en medhjælpende hustru, for fremtiden skal være hustruens særskilte indkomst. Som en konsekvens heraf er det fundet rigtigst at lade reglen om forhøjelse af den skattepligtige indkomst gælde også for den medhjælpende hustru, jfr. det foreslåede § 37 A, stk. 4, i kildeskatteloven.

Ved hensiddens i uskiftet bo foretages der to indkomstansættelser for længstlevende ægtefælle, dels en ansættelse af den særskilte hustruindkomst før dødsfaldet og dels en ansættelse af ægtefællernes øvrige samlede indkomst. Efter forslaget skal reglerne om begrænsning af fradragene finde anvendelse for hver ansættelse for sig.

Til § 6 C.

Dersom en skattepligtig har flere erhvervsvirksomheder, er det ifølge *stk. 1* det samlede regulerede overskud fra de selvstændige erhvervsvirksomheder, som danner grundlag for beregningen af forhøjelsen af den skattepligtige indkomst.

Hver enkelt anparthaver i et interessentskab, et kommanditselskab eller et partrederi betragtes som selvstændig erhvervsdrivende. Det overskud, som tilfalder anparthaveren, vil således sammen med eventuelt overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed i øvrigt komme til at danne grundlag for forhøjelsen af den skattepligtige indkomst, jfr. *stk. 2*.

174 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Til § 6 D.

Hvor renteindtægter og renteudgifter er et betydningsfuldt led i selve erhvervsindtægten, foreslås det, at overskuddet ikke skal reguleres for renteindtægter og renteudgifter. Uden denne særlige bestemmelse ville reguleringen af de nævnte virksomheders overskud så godt som altid resultere i et underskud, således at de foreslåede begrænsninger ikke kom til at virke. Bestemmelsen får især betydning for banker o. lign.

Til § 6 E.

Reglen omfatter tilfælde, hvor en skattepligtig har både lønindtægt og indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Også her skal den skattepligtige højst bære udgifterne inden for et pristalsreguleret grundbeløb på 2.000 kr. Af praktiske grunde har man i disse tilfælde valgt at lade reglerne i § 6 B om selvstændige erhvervsdrivende gå forud for reglerne i § 6 A om lønmodtagere. Er overskuddet ved selvstændig erhvervsvirksomhed ikke så stort, at den skattepligtige indkomst i medfør af § 6 B kan forhøjes med det fulde regulerede grundbeløb, skal den skattepligtige selv bære en del af udgifterne ved lønindtægtens erhvervelse. Af lønmodtagerudgifterne efter § 6 A skal den skattepligtige selv bære en så stor del, som svarer til forskellen mellem det fulde regulerede grundbeløb og det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst forhøjes i medfør af § 6 B.

Til § 6 F.

Efter forslaget skal grundbeløbet på 2.000 kr. pristalsreguleres. For indkomståret 1975 respektive skatteåret 1975-76 fastsættes beløbet til 2.000 kr.

For de følgende år foretages reguleringen på grundlag af januarpristallet i året forud for det år, hvori skatten udskrives. Derved sikres det, at de nødvendige oplysninger om prisudviklingen er til stede allerede ved forskudsregistreringen. Det foreslås, at pristalsreguleringen af grundbeløbet på 2.000 kr. reguleres efter reguleringspristallet, der har januar 1971 = 100. Det foreslås endvidere, at beløbet hvert år forhøjes eller nedsættes med $2\frac{1}{3}$ pct. for hvert 3 points' udsving i reguleringspristallet målt i forhold til januarpristallet 1974, som er 128,5.

Til § 1, nr. 2.

Ligningslovens § 8, stk. 3, giver ret til at fradrage visse udgifter til provision, kautionforsikringspræmier m. v.

Hvor sådanne udgifter vedrører lån, som skatteyderen optager, eller anden gæld, der påhviler ham, foreslås det at sidestille udgifterne med de renteudgifter, der omfattes af begrænsningen i lovforslagets § 1, nr. 3.